

Дарагі наш Маленькі Сябар! Ты, хіба, ведаеш, што малітва з'яўляецца размовай з Богам. Яна не павінна абмяжоўвацца да адгаворвання пацераў і ўдзелу ў св. Імшы ў нядзелю і святы. Сапраўдная малітва – гэта таксама штосьці большае, чым пазіранне на абразы і банальнае паўтарэнне завучаных формул. Жыццё хрысціяніна павінна быць напоўнена Богам, мы павінны штодзённа размаўляць з Ім як з Кімсьці, Хто нас вельмі любіць і гатовы выслухаць у любую хвіліну.

Прапануем Табе, наш Чытач, кароткі прыклад вельмі простых адносін з Панам. Задумайся, і, можа быць, Ты знойдзеш свой асаблівы, ні на чый не падобны спосаб камунікаваць з Тваім найлепшым Сябрам. Штодзённа апоўдні пэўны малады чалавек з'яўляўся ля дзвярэй касцёла і праз некалькі хвілін адыходзіў. Ён насіў кашулю ў клетку і падзёртыя джынсы, як і ўсе хлопцы яго ўзросту. У руках яго была папярковая торбачка з булкамі на абед.

† Пробашч, трохі

недаверлівы, спытаўся ў яго некалі, навошта ён сюды прыходзіць. Вядома, сёння ёсць людзі, якія абкрадваюць таксама касцёлы.

– Я прыходжу памаліцца, – адказаў хлопец.

– Памаліцца? Як ты можаш маліцца так хутка?

– Ох... Я штодзённа з'яўляюся ў гэтым касцёле апоўдні і кажу толькі: “Езу, прыйшоў Ясь”, а потым адыходжу. Гэта маленькая малітва, але я ўпэўнены, што Ён слухае.

Праз некалькі дзён у выніку няшчаснага выпадку на працы хлопца прывезлі ў шпіталь з вельмі цяжкімі пераломамі. Яго паклалі разам з іншымі хворымі. Прыбыццё хлопца змяніла цэлы аддзел.

За некалькі дзён яго пакой стаў месцам сустрэчы пацыентаў з усяго калідора.

Маладыя і старэйшыя сустракаліся пры яго ложку, а ў яго была ўсмяшка і слова падтрымкі для кожнага з іх. Прышоў наведваць хлопца таксама і пробашч, які разам з медсястрой стаў каля яго ложка.

– Мне казалі, што ты ўвесь скалечаны, але, нягледзячы на гэта, усіх падбадзёрваеш. Як у цябе гэта атрымліваецца?

– Гэта дзякуючы Камусьці, Хто прыходзіць наведваць мяне апоўдні.

Медсястра перарвала яго:

– Сюды ніхто не прыходзіць апоўдні, гэта не час для наведванняў.

– Так, так! Ён прыходзіць сюды штодзённа і, становячыся ў дзвярах, кажа: “Ясь, гэта Я, Езус”.

А потым адыходзіць...